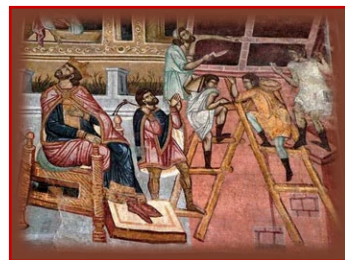

■ † Κυριακὴ Θ' Λουκᾶ

«Ἱερὸς πλοῦτος»* Πῶς πλουτίζουμε γιὰ τὸν Θεὸ

Κύμωνα μετὰ τὴν Παραβολή, μόλις ὁ πλούσιος διεπίστωσε τὴν μεγάλη σοδειά του, εἶπε στὸν ἑαυτό του: «**Ψυχή**, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου» (Λουκ ιβ' 19).

Ἐπειτα ὁμοῦ τὸν ἐκτύπησε ξαφνικὰ ὁ θάνατος καὶ δὲν πρόλαβε νὰ ἀπολαύσῃ αὐτὰ ποῦ ποθοῦσε.

Καὶ ὁ Κύριος συμπέρανε: «**Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν**» (Λουκ ιβ' 21). Αὐτὸ ἀπολαμβάνουν καὶ αὐτὴ ἡ τύχη περιμένει ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν παρόμοια συμπεριφορά. Αὐτοὺς ποῦ ὅταν πλουτίζουν, ξεχνοῦν τὸν Θεὸ καὶ σκέπτονται μόνο τὶς σαρκικὲς ἡδονές.

Ἐκεῖνοι ποῦ θέλουν νὰ ἀποφύγουν τὴν τύχη αὐτή, ἂς μὴν κρατήσουν τὴν περιουσία γιὰ τὸν ἑαυτό τους, ἀλλὰ νὰ πλουτίσουν γιὰ τὸν Θεό. Ἀφοῦ ὁ πλοῦτος προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό, τότε ὅταν ρέη, ἀφοσιώσέ τον σὲ Αὐτόν. Καὶ τότε θὰ προκύψῃ ἱερὸς πλοῦτος σὲ σένα.

Νὰ μοιρασθῆς ὅλο τὸ πλεόνασμα μετὰ τοὺς ἀπόρους. Ἔτσι, εἶναι σὰν νὰ ἐπιτρέψῃς στὸν Θεὸ αὐτὸ ποῦ Ἐκεῖνος σοῦ ἔδωσε. Ἐκεῖνος ποῦ ἐλεεῖ τὸν πτωχό, δανεῖζει στὸν Θεό.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος ποῦ δαπανᾷ τὸν πλοῦτο του, στὴν οὐσία γίνεται πιὸ πλούσιος· πλούσιος σὲ ἔργα ἀγαθὰ. Γίνεται πλούσιος μετὰ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ τὸν εὐαρεστεῖ. Γίνεται πλούσιος γιὰ τὸν Θεὸ καὶ προσελκύει τὴν ἀγαθὴ Του θέλψι.

Γίνεται πλούσιος ἀπὸ τὸν Θεό, Ἐκεῖνον ποὺ μετατρέπει τὸν πιστὸ στὰ λίγα, κυρίαρχο στὰ πολλά. Γίνεται πλούσιος γιὰ τὸν Θεὸ καὶ ὄχι γιὰ τὸν ἑαυτό του· **δὲν πιστεύει**, ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι ἰδιοκτήτης, ἀλλὰ ὑπηρέτης καὶ διαχειριστής, ποὺ ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον του στρέφεται νὰ ικανοποιῇ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἀνάγκη. **Φοβᾶται** νὰ δαπανήσῃ κάτι ἰδιαίτερο γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἐπειδὴ τὸ λογαριάζει ἀνάμωστη χρῆσι τῆς παρουσίας ποὺ τοῦ ἐμπιστεύτηκαν. □

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλειστοῦ, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Β΄, σελ. 192-193, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

- Ἐπιμέλ. ἡμετ.